

Naročnina listu: ==
 Celo leto . . . K 10.—
 Pol leta . . . " 5.—
 Četrť leta . . . " 2.50
 Mesečno . . . " 1.—
Zunaj Avstrije: ==
 Celo leto . . . K 15.—
Posamezne številke
 :: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računijo po 12 vinarjev
 od 6redne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih velik
 :::: popust. ::::
„Straža“ izhaja v pon-
 deljek in petek popoldne.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravništvo: Maribor
 Koroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Za narodne pravice.

Veličasten je bil občni zbor Slovenske Kmečke Zveze včeraj, dne 3. t. m., v Celju. Na stošne in stošine zavednih naših volilcev, odličnih županov, kmečkih ter delavskih mož in mladeničev, obrtnikov in tudi lepo število naše inteligence, samih zvestih pristašev Slovenske Kmečke Zveze, je z napetostjo poslušalo izvajanja govornikov. Na občnem zboru smo opazili veliko število deželnih in državnih poslancev Slovenske Kmečke Zveze; in sicer: dr. Benkoviča, Brenčiča, dr. Korošca, Novaka, Pišeka, Ozmeča, Terglava, dr. Verstovšeka in Vrečka. Udeležilo se je shoda tudi lepo število slov. deklet in žena. Shodu je predsedoval poslanec in župan Terglav in med burnimi ovacijami pozdravil pred vsem voditelja koroških Slovencev dr. Brejca. Ko so zborovalci slišali ime dr. Brejca, je po dvorani zagromelo kakor iz enega grla: Živijo dr. Brejce! Živeli koroški naši bratje. Na predsednikovo povabilo je prvi povzel besedo

dr. Brejce.

Krasen, poln ognja za naše brate v Korotanu, poln ognja tudi za našo zeleno Štajersko je bil njegov govor. Izvajal je te misli: Prihajam iz dežele, kjer se bije boj dan na dan. Kdor hoče vedeti, kaj čaka Slovence, kaj čaka Kranjca, kaj čaka Štajerca, kaj Primorca, ako se ne bodo dovolj močno uprli nemškimi okrutnežem, ta naj pride na Koroško. Tu gledamo vsak dan naravnost v obraz nemški pošasti, nemškonacionalni oholosti in nepreračunljivi hinavščini. Slovenec, slovenski oratar, oropan vseh pravic, živí življenje pravega sužnja. Je brez pravic v šoli, brez pravic na davkariji, na sodniji, sploh v vseh uradih. Nima svojih mož, svojih zastopnikov, niti v deželni, niti v državnem zboru, kolikor bi mu jih šlo. Mi smo se tega življenja naveličali že do grla, zato smo začeli boj, ki ga bomo, da Bog, z uspehom dobojevali. Usoda hoče, da smo mi prvi kamen spodtike, da pridemo mi prvi na vrsto v tem lju-tem boju. Na Koroškem vidite, kaj čaka vas, Štajerci, ako v pravem času ne zavijete vratu nemško-nacionalnemu zmaju, temu okrutnežu, ki mu je edino načelo — sila, surovost, moč. In v čem obstoji ta-le moč, naperjena proti nam? V prvi vrsti v zagrizenih nemškonacionalnih uradnikih. Streti te moči pa ne more ljudstvo, niti njega zastopniki, ampak edino-le vlada. Tudi v starejši dobi so bili med nami Nemci: nemški zdravniki, sodniki i. dr. Ali ti Slovenca niso sovražili; zato jih je ljudstvo upoštevalo in je

potrpelo. Imeli smo tudi uradnike Slovence, katerih nikdo ni preganjal. Zdaj pa je drugače; sedaj se izganja Slovenca domačina in med nas prihaja tujec, ki nas zaničuje! Ljudstvo se tujca boji in mu ne zupa. Vsemu temu pa edino le lahko napravi konec za vselej — vlada. Ministrski predsednik govori z uradniki tudi če je treba s palico. Ako pa vlada tega noče storiti, pokaže s tem, da ne izvrši svoje dolžnosti. Zatorej proč z vlado! In zato podpirajmo vse, ki hočejo strmoglaviti sedanji vladni sistem. Dajmo pa Nemcem, našim tradicionalnim zatiralcem, enkrat za vselej pošteno po glavi. Prisilimo jih, da bodo morali skleniti spravo s celotnim narodom. Mi hočemo svojo avtonomijo ali trializem. Ako odklanjajo ti zagrizneži vsako spravo, ako nočejo mirnega skupnega življenja — tedaj narazen! Hlapci ne bomo več, zahtevamo enakopravnost in dosegli jo bomo v tej ali drugi obliki. Kdor spravo odklanja, dela za trializem. In ako se vprašamo, kdo je kriv vseh teh sporov, in analiziramo elemente, ki nosijo vso krivdo današnjih narodnostnih zmešnjav, vidimo, da je to le edino nemškonacionalna birokracija vseh građov in vseh vrst. In kakor so že pred prav kratkim Turčijo upropastili nemški oficirji, tako bo Avstrijo ubila politična nemška birokracija. Na ves glas ypijejo koroške „Freie Stimmen“, da principijelno odklanjajo nemški nacionalci vsako narodnostno spravo. Rešitve pričakujemo od močne roke. Začeti se mora na pravem kraju. Ne pri ljudstvu, ki je nečolžno in si ne more pomagati. Ne s suspendiranjem ustavnih pravic, kajti s tem se ojačuje samo moč in samovolja birokracije. Tudi nobena reforma poslovnega reda v državnem zboru ne bo odpravila te bolezn; kajti na smrt bolnemu človeku se ne pomaga s tem, da se mu obleče med mehke srajce železno. Začeti je treba pri državnem aparatu samem, vlada mora začeti pri sebi. Zapomnimo si naj, da so tega uradniškega sindikalizma do grla siti vsi proizvajajoči stanovi in težko čakajo rešitve iz tega jerebstva. Posnemajmo Nemce v narodnem boju. Klin s klinom. Izrabimo svojo moč tam, kjer jo imamo v rokah! Ne gladimo Nemcev z mehкими rokavicami, ampak vračajmo hudo za hudo. Kakor čutijo naše manjšine ob jezikovni meji nemško okrutost in silo, naj se pokaže moč Slovencev tudi tam, kjer smo močni! Nemške manjšine v našem ozemlju naj nam bodo porok, da se bo tudi našim braťom na mejah bolje godilo. S tem bomo preprečili nemške sanje, da bo kedaj vse ozemlje med Hamburgom in Trstom nemška posest. Nobena postavaj in nobena dolžnost nam ne pravi, da

bi morali svoje nasprotnike podpirati, posebno ne tistih, ki so kot tujci prišli k nam, da bi nas pritiskali ob steno. Naš boj naj velja tudi vsem posameznikom, ki želijo našemu narodu hudo in ga tlačijo. Če bomo tako delali, bodo Nemci skoro začeli piskati na drugo bolj ponižno piščalko. Vi Štajerci imate v ogromni večini vaših občin moč. Izrabite jo v svojo korist, posebno v narodnem oziru. Ne strašimo se boja! Brez boja ni zmage. Če odnehamo, bomo ostali vedno hlapci predrznih nasprotnikov. Nemci hitijo! Nedavno je izjavil nek visok nemški uradnik: Rešimo za nemštvo to, kar se še rešiti da, drugo pa likvidirajmo. Iz dejanj Nemcev in njih listov vidimo, da so Nemci že pustili Avstrijo pasti, postali so hencolernski patrijoti. (Klici: izdajalci, fej, Avstrijo prodajajo!) Mi vsi vemo, da je danes habsburška dinastija naslonjena na nas Slovence, naš boj zoper naše narodne nasprotnike je boj za dinastijo Habsburžanov! (Gromoviti živijo-klici.) Kot domoljubni Slovenci ne bomo nikdar dopustili, da bi Nemci našo državo razrgali. (Nikdar!) Bliža se čas, ko bomo tudi Jugoslovani prosteje dihali in sicer pod zaščito — habsburškega orla. Ta veliki dan se bliža. Da bode sleherni slovenski kraj rešen, delajmo noč in dan. Opuščajmo kolikor mogoče, to kar nas loči. Sklenimo še trdnjše naše vrste; vsi složni v eni misli: ne udamo se, ne prodamo se, naših deđov zemlja ostane naša zemlja, dokler jo svobodno solnce obseva in ogreva! (Gromovito ploskanje.)

Nato govori

dr. Verstovšek

o točki „Mnogo davkov.“ V ostri besedi, med pritrjevanjem navdušenih stotin naših zavednih mož je govornik energično bičal sistem, ki nam nalaga že vedno več davkov in drugih bremen, poleg tega pa našemu narodu krati pravice kar na debelo. Tega sistema več ne prenesemo mirno. Krivice se nam godijo na vseh koncih in krajih. Premagali jih bomo, ako se jim bomo upirali korajžno in s skupnim nastopom. Kar nas sedaj tlači, bo izgnilo, meje, ki nas Slovence ločijo v razne kronovine, se bodo razrušile, a mi si bomo priborili pravice, ki nam grede in o nas Jugoslovanih se bo lahko reklo, da smo sami gospodarji na lastnih tleh. Želi, da bi nam ta srečna zvezda prav kmalu zasijala.

K besedi se oglasi

dr. Korošec.

Njegove besede vsebujejo navdušen poziv za narodno delo. Danes se navdušujemo za narodne bo-

PODLISTEK.

V deželi Faraonov.

Dr. M. Slavič.

(Dalje.)

Učitelj čita naprej ter jim potem razlaga vrsto za vrsto. Dijaki nalahno, z glavami prikljavajo v znamenje, da so razlago razumeli ali da jo odobravajo.

Tuintam je kateri dijak sam zase zatopljen v koran. Gledal sem dalje časa takega 20letnega mladeniča. Na nekakem odru je sedel na svojih petan, pred seboj je imel stojalo in na njem odprl koran. Učil se je koran na pamet. V stvar zatopljen in kakor zamaknjen je recitiral lepo razločno izgovarjaje besede. Stal sem sicer ob strani, vendar me je čez nekoliko časa opazil in se mi prijazno nasmehnil. A nisem ga hotel dalje motiti v njegovi sveti gorečnosti. Naredil je pa name dober utis.

Vmes so čepeli v svetišču redki molilci, nekateri, menda daljni romarji, so tudi ležali in spali na tleh.

Ker je bila tako vsa univerza zaposlena, nismo govorili z nobenim dijakom. Storili smo pa to pri drugi priliki v otroški šoli na Nilovem otoku Roda v Kairi. Tam je bila nekaka soba za šolo, seveda tudi brez klopi ali kakih drugih sedežev, kakor tla s preprogo. Klopi v arabski šoli, pa vendar brez pisalnih miz, sem našel šele v Světi deželi, v stari Samariji, zdaj Sebaste imenovani. Tam so bili učitelji tako olikani, da so me s spremljevalcem-učiteljem povabili v šolo. Na nizko šolsko klop so naju kot profesorja-kolega posadili ter se z nama pogovarjali v francoščini, med tem ko so učenci pisali naprej na svojih kolenih.

Toda v šoli na otoku Roda je bilo drugače. Učitelja, glavnega, ni bilo v šoli, otroci so sami čekali in čakali na svojih ploščevinastih tablah s črnilom. Odsotnost učiteljeva se je obojestransko prav dobro parabila. Otroci so nas nagovorili s svojim:

„le bakšiš“, mi smo pa jim odgovorili, da jim damo denar, če nam prodajo table za spomin. (Tako so bili pripravljene, prodati svojo edino lastnino. Mi smo se pa tudi poslužili prilike in vzeli za spomin vsak vsaj eno tablo. Ko smo pa odšli kakih 5 minut po otoku, pride ves razgret pomočnik učiteljev z nekaterimi fanti za nami ter nas roti v nagli arabščini, naj damo table nazaj, ker je učitelj jako hud, da smo odnesli table s koranovimi besedami. Moja tabla je našla milost v njegovih očeh. Izbral sem si namreč tako, kjer je samo arabska abeceda, ker me je to najbolj zanimalo. Table s koranom pa so šle nazaj, a tudi denar so vrnili za vsako tablo pošteno.

Ko smo se vračali iz otoka v mesto nazaj, sem naprosil mladega Arabca, ki mi je rekel, da je u-sluzben pri mestu, da je pisal arabsko abecedo pred menoj v moj zapisnik. Vozili smo se namreč počasi v celo navadnem čolnu, zato je bilo časa dovolj za študij arabske pisave sredi Nila. Pozneje na vožnji iz Beirutu v Carigrad sem gledal, kako je pisal turški oficir dopisnico. Arabske črke izgledajo namreč na prvi pogled jako težke; povrh se še piše od desne na levo. Vendar so pa te črke skoro lažje ko naše, pišejo se od domačinov vsaj ravno tako hitro in pa gladko ko naše.

Poleg teh domačih šol ima vsaka evropska veroizpoved svoje konfesionalne šole, ki jih obiskujejo tudi domačini-mohamedanski. V najnovejšem času tudi vlada skrbi za boljše šole po evropskem načinu. Imajo že juridično šolo, Ecole de Droit, šolo za medicino, School of Medicine, ter l. 1908 ustanovljeno vseučilišče, Universite egyptienne, evropski organiziran zavod s profesorji vseh narodov.

Zvečer življenje v pristno domačih delih mesta kmalu utihne; domačini k večemu v kakih zakotnih svojih kavarnah pijejo kavo in pušijo nargile. Tem živahneje je v evropskem delu, kjer so po večerih polni restavracijski vrta. Tu je tudi pravo življenje za male arabske prodajalce, ki ponujajo vse mogoče

reči, razglednice, starinske predmete, mohamedanske rožne vence, orientarno orožje, obutelj, tarbuše, turbane, pase itd. Sem prihajajo tudi razni „umetniki“, telovadci, krotileci kač in drugih nevarnih živali. Prodajajo tudi časnike v arabskem, angleškem, grškem, francoskem in nemškem jeziku. Včasih se vsuje cela kopica teh paglavcev naenkrat, tako da jih natakorji podijo od gostov kakor sitne muhe po drugod. A popolnoma jim pa ne prepovejo nadlegovati gostov s svojimi ponudbami, ker gostje sami to želijo. Nekaj časa je namreč za tujca zabavno, preklati se s temi pobalinički; povrh še pa ima človek celo razstavo najrazličnejših reči, ki si jih lahko zastopj ogleda. Neki 10letni Ibrahim Hasan, ki ga je nekdo naučil celo travestijo na „Deutschland, Deutschland über alles“, je namreč vedno poučarjal: „Anschauung kost' nix.“ Drugi je hvalil svoje blago v dvorljivi francoščini, tretji je ponujal svoje meče in mohamedanske rožne vence v odločni angleščini; večina se je zadovoljila s svojo arabščino ter internacionalnimi znamenji, ki jih vsak razume. Za konec debate je najboljša arabščina, s katero se vsiljivec dopove, da se naj hitro pobere.

V večje verande, ki imajo ograjo s ceste, ne pridejo ti prodajalci. Tam je tuintam godba, seveda evropska. Najlepše je pa po večerih v mestnem vrtu Ezbekije, kjer se plača majhna vstopnina. Bujno orientarno je opremljen ta ne ravno velik park z gledališčem in restavracijo ter prostori za športe. Sredi vrta je pa paviljon, kjer dvakrat na teden igra angleška vojaška godba. „Programme of Friday, 18th July 1913.“ je bil jako lep in zanimiv. Zlasti sta mi ugajala serenada „The Belfry, Bell Solo“ (stolp, zvon solo) in „Descriptive Piece A Dervish Chorus“ (zbor derviše). Kot 10. točka je bila koračnica „Two Step“, na kar so zasvirali nad vse zanimivo polkovno, egiptsko-kheđivialno in angleško-kraljevo himno: „Regimental March, Khedivial Anthem, God save the King“ (Bog ohrani kralja).

(Dalje prih.)

je. Do sedaj smo se borili doma, z našimi domačimi nasprotnimi strankami. Te stranke so sedaj v razsulu, njih pristaši beže na vse strani. V naših sročih ni maščevanja, ni maščevalnega srdu, ni kamna v naših rokah za bežeče, ampak kot rodni bratje jih vabimo v našo stranko. Mlada stranka smo. Kakor smo mladi, tako smo tudi močni in silni. Mi nečemo pojemat, ampak rasti. Poprej smo vas vžigali za boj proti liberalcem, danes pa vas prosimo: pojdite sem in pridobite naši zmagujoči stranki nove pristaše! Ne vabimo jih zato, da bi jih rabili, ampak mi rabimo močnejšo armado za naše narodne boje, za velike boje, ki jih bomo borili v bližnji bodočnosti. Vsi vemo, da se nekaj pripravljajo. Da ne boste pošiljali še svojih poslancev ne v Berlin in ne v Rim, ampak na avstrijski Dunaj, in da bo naš narod vedno pod vladarji habsburške cesarske hiše, na to se mora naš narod kot en mož skupno pripravljati. Mi smo vajeni zmag, kakor smo bili odločni v boju z domačimi strankami, tako smo odločni in neizprosni tudi v narodnem boju. Ponesimo torej narodno zastavo na naše okope v boj proti okrutnemu narodnemu sovražniku. Ko smo se borili v Gradcu za pravice naših štajerskih Slovencev, ste edino vi kmečki in delavski možje stali za nami, mnogi drugi so metali kamenje na nas. A danes stojimo pred vami vaši deželni poslanci kot zmagovalci. Hvala vam za vašo podporo. Naša deviza za bodoče boje pa je: osamosvojitve našega Spodnjega Štajerja izpod nemškutarskega je-robstva.

Ko je končal poslanec dr. Korošec svoj globokozasnovani govor, je bilo v dvorani vse polno navdušenega ploskanja. Potem je povzel besedo pa poslanec

dr. Benkovič,

ki je v vznesenih besedah dejal, da je treba v naše ljudstvo zanesti več poguma, več korajžje. Preveč da smo bili do sedaj potrpežljivi, preveč uljudni napram našim sovražnikom. Ko pridemo na Dunaj ali pa v Gradec po pravice, ki nam grede po človeških, božjih in državnih postavah, dajo nam le drobtinice tega, kar zahtevamo, češ, potolažite s tem svoje ljudstvo. In mi naj še naprej živimo v tem bridkem položaju? Kakor se je pred 300 leti glasila znana pesem: „Le vkup vboga gmajna“, tako naj posebno v sedanjih resnih časih se oklene vsak zaveden član našega naroda naše stranke. S skupnim, pogumnim nastopom bomo one, ki hočejo nas ugonobiti, pregnali iz naše rodne, s krvjo napojene grude.

Z velikim navdušenjem je bila nato sprejeta resolucija, v kateri se izraža popolna solidarnost s koroškimi brati ter zahteva od vlade z vso odločnostjo, da štiti naše gospodarske, kulturne in pa narodne pravice.

Izmed zborovalcev se je na to oglasil

g. Turnšek,

ki je s pristržnimi besedami imenom zborovalcev izrazil našim poslancem zahvalo in splošno zaupanje.

Ko je predsednik Terglav zaključil shod in je celi zbor enoglasno zaklical trikratni živijo cesarju in prestolonasledniku, je iz stotin navdušenih grl mogočno zadonela po dvorani in tje proti celjskemu obzidju veličastna himna „Hej Slovani!“

Naše prireditve.

Slivnica pri Mariboru.

Nedeljo, dne 3. majnika, smo določili za to, da poživimo podružnico Slovenske Straže in si tudi ustanovimo Dekliško Zvezo. Na naše povabilo je prišel dr. Hohnjec, ki nam je obrazložil položaj in trpljenje slovenskega ljudstva ter nas je na podlagi že stare prislovice: „Pomagaj si sam in tudi Bog ti bo pomagal“ vspodbujal k odločnemu in požrtvovalnemu obrambnemu delu. V odbor, ki je obljubil voditi podružnico Slovenske Straže k novemu življenju, so izvoljeni bili naslednji: Bregant Matej, predsednik; kot odborniki, oziroma zaupniki Štefan Belšak, kapl., Jožef Kolman, Štefan Falež, Jakob Kolman in mladenke Furek Alojzija, Ledineg Marija, Lešnik Ana, Falež Ivana. Isto popoldne se je tudi ob ogromni udeležbi domačih mladenk in deklet iz sosednjih župnij ustanovila Dekliška Zveza za Slivnico. Dr. Hohnjec je v obširnem govoru razpravljaj o vprašanju: „Zakaj je treba in kakšna boji dekliška vzgoja.“ — Navdušene besede je tudi govorila mladenka Alojzija Furek iz Rač, Lešnik iz Brezulji, Marija Toličič in Filomena Visočnik s Hočkega Pohorja. Naše geslo za bodočnost bodi: Na vstrajno in požrtvovalno delo krščansko!

Jarenina.

Velepomembna je bila naša prireditev v nedeljo, dne 26. aprila. Svet jareninske fare, najodličnejši možje, navdušeni fantje ter rodoljubna dekleta so z zadovoljstvom sledili poročilu o obširnem delovanju bralnega društva. Vsem navzočim pa bo ostal za vedno v spominu velezanimiv govor č. g. župnika E. Vračkota, ki nam je lepo povedal, kako naj se Jareninčani v bodoče upiramo za nas tako pogubnemu delovanju Südmarke in Heimstatta. Priporočal je govornik pred vsem narodno zavest, živo vero ter ljubezen do rodne grude. Živo nam je naslikal nesrečo onih, ki so zlasti v St. Ilju prodajali dragi očetov dom protestantovskim Švabom ter s pretresljivo in resno besedo nas v duhu popeljal v one pokrajine šentilske, kjer je sedaj Nemec protestant gospod, Slovenec, prejšnji lastnik te lepe zemlje, pa samo viničar ali pa hlapec. Po shodu so se naši vrli kmetje ps

dolgem medsebojnem posvetovanju združili v misli: nobeno ped naše lepe zemlje več Nemcem, ampak s pomočjo Slovenske Straže hočemo na vsa v Jarenini na prodaj namenjena posestva naseliti naše ljudi iz spodnjih krajev. Apeliramo torej na vsa slovenska srca, podpirajte Slovensko Stražo, pomagajte nam rešiti za St. Iljem najvažnejšo postojanko, obmejno Jarenino.

Ribnica na Pohorju.

Naše kmečko bralno društvo je priredilo dne 26. aprila v gostilni gospoda H. Puhra veselico. S ponosom lahko zre na to prireditev. Udeležba je bila tolika, da je bila sicer velika dvorana natlačena do zadnjega kotička, pa še premajhna. Razun mnogoštevilnih ljubih domačinov, ki so z udeležbo pokazali svojo odločno katoliško-narodno zavednost, so nas iz drugih župnij posebno razveselili premili gostje in sosedje od Sv. Lovrenca nad Mariborom in iz Mariburga; oboji so počastili prireditev v izredno velikem številu. Hvala jim iskrena! — Velečastiti gospod župnik pozdravi občinstvo in razloži vspered. Uprizori se dr. Krekova igra „Tri sestre.“ Sledi govor o Turkih na Slovenskem, ki je imel pripraviti na dr. Krekovo igro: „Turški križ“, glavno točko sporeda. Igralci „Turškega križa“, kakor tudi „Treh sester“, ki so žrtvovali mnogo truda in časa za vaje, da zadovoljijo občinstvo s čim lepšo uprizoritvijo, so častno rešili svoje vloge. S tem je njihov trud še najlepše poplačan! Gospodu župniku, katoliško-narodnim obiteljem ter igralcem, ki so s svojo požrtvovalnostjo pripomogli, da je prireditev uspela tako krasno, prisrčna zahvala!

Dobova.

Zborovanje S. K. Z. v Dobovi se je vršilo v nedeljo, dne 26. aprila, zjutraj v Katičevi gostilni, katere prostori so bili nabito polni zavednih mož cele dobovske fare. Poročala sta poslanca dr. Jankovič in dr. Benkovič o političnem položaju ob velikem odobravanju volilcev, ki so jima izrekli popolno zaupanje. Gospod Cefin iz Sel je stavil na oba poslance več gospodarskih vprašanj, ki so zanesla veliko zanimanja med zborovalce. Shod je bil lep vspeh naše organizacije. Oba poslance sta si ogledala regulacijska dela pod Mostecem, in ukrenila potrebno, da se posestnike obvaruje škode.

Politični pregled.

Splitski župan Katalinič pred sodiščem.

Dne 1. t. m. se je vršila v Celjcu obravnava proti splitskemu županu Kataliniču, ki je obtožen veleizdaje radi svojega govora, v katerem je slavil on zmago balkanskega orožja nad turško carevino, tekom katerega je med drugim baje tudi rekel: „Upamo, da bodo ti junaki osvobodili tudi naš.“ Katalinič in predsedstveni tajnik Šegovič, ki je obtožen, da je prvemu sestavil govor ter suffiral, imenovani stavek, trdita, da sta nedolžna in da nista izustila inkriminiranih besed. Policijski komisar Peršič je kot priča potrdil inkriminirane besede. K obravnavi je bilo poklicanih iz Splita 20 prič. Priča Lukšič, ravnatelj tovarne cementa v Splitu, je konečno izpovedal, da je prišel neposredno po županovem govoru k njemu Peršič in ga vprašal, kaj je župan pravzaprav govoril. Iz tega Peršičevega rekognosciranja se razvidi, da o županovem govoru niti ni bil na jasnem. — Razprava je trajala sedem ur. Oba obtožena, Katalinič in Šegovič, sta oproščena. Iz tega slučaja prva jasno razvidimo, da je bila to le umetno uprizorjena gonja proti Kataliniču, proti jugoslovanom, kajti še celovško sodišče je indirektno tem potom izjavilo, da Slovani niso veleizdajalci in tako obsodilo nemško-nacionalna, o slovanskem veleizdajalstvu dan na dan kričeča glasila.

Ruska oranžna in avstrijska rdeča knjiga.

„St. Petersburger Zeitung“ je priobčila povodom Berchtoldovega ekspezeja v avstrijskih delegacijah z ozirom na avstrijsko zunanjo politiko zanimiv članek, v katerem se bavi z rusko oranžno in pa z avstrijsko rdečo knjigo. Članek se zaključuje s sledečimi besedami: „Rdeča knjiga izkazuje napram Rusiji izredno razveseljive tendence. V brzojavno nam doposlani navedbi njene vsebine se vsekako ne povdarja, kar je obe sili za časa balkanske krize ločilo eno od druge, marveč to, kar jima je bilo skupno.“ Besede, ki jih je govoril grof Berchtold v avstrijski delegaciji na naslov naše vlade, morejo ta razveseljiv vtisk vsekako le poglobiti.

Portugalska pred razpadom — sadovi svobodomiselstva.

Angleška in Nemčija sta se dogovorili, da si bodeta razdelili portugalske kolonije, to je posestva portugalske republike v Afriki in Aziji. Leta 1909 je zavladalo na Portugalskem svobodomiselstvo. Takrat so pregnali kralja in proglasili republiko. Sedaj so prišli tako daleč, da se tuje države javno posvetujejo, kako si bodo razdelile njihovo državo posestvo. Dogovor med Nemčijo in Anglijo se glasi, da si razdelita kolonije takoj, ko Portugalska ne bo mogla več vzdrževati reda v teh pohrajinah. Toča portugalska vlada vzdržuje le z najsurejšo silo komaj red doma, zato se utegne kmalu zgoditi, da si bodo Nemci in Angleži razdelili kolonije. Za ta slučaj bi dobila Portugalska nekaj odškodnine v denarju.

Mehika in Severna Amerika.

Vstaški general Caranza je mobiliziral 12.000 mož, ki korakajo pod poveljstvom generala Ville se-

daj proti Tampiki in ob enem izjavil, da ne priznava premirja med Mehiko in Združenimi državami, ker smatra tako premirje za nemogoče. Listi poročajo, da namerava predsednik Huerta s svojimi najožjimi pristaši zapustiti Mehiko in odpotovati v Berlin, ker je v ondotnih bankah že naložil velike svote denarja. Tudi poročajo ameriški listi, da je bila dne 27. p. m. kar na lepem ustreljena Nemka Beckmayer od polične svojati, ker jo je smatrala za Američanko. — Veracruz grozi lakota.

Statistični izkaz trgovinskega ministrstva o avstr. zunanji trgovini.

Meseca marca je znašal uvoz 334,5 in izvoz pa 246,5 milijonov kron, torej 41,5, respektivno 11,7 milijonov več kakor lani. Uvoz prvih treh mesecev 877, izvoz 646,7 milijonov kron, torej za 64,4, respektivno 3,3 več kot lansko leto. Trgovska bilanca prvih treh mesecev izkazuje minus 240,1 proti lanskem minusu 169 milijonov.

Raznoterosti.

Duhovniška sprememba. Velečastiti gospod A. Medved, pomožni duhovnik v Čadramu, je premeščen v Majšperg.

Iz justične službe. V pokoj je stopil dvorni svetnik kasacijskega dvora dr. Ignacij Pevec, doma iz Vojnika pri Celju. Čeprav rojen Slovenec, je bil dr. Pevec hud nasprotnik Slovencev.

Iz poštne službe. Graško poštno in brzojavno ravnateljstvo je poštenu adjunktju Francu Prahu v Wildonu in poštenu oficijantu Jožefu Praslu v Celju dovolilo, da smeja svoji mesti zamenjati. Poštni konceptni praktikantje Maks Paulič, dr. Franc Janžekovič in dr. Karol Novak v Gradcu so imenovani za poštne koncipiste. Poštni pristav Franc Jecel v Mariboru je premeščen v Köflach.

Iz veterinarne službe. Pristav medicinske klinike na Dunaju V. Sirk je imenovan za deželnega okrajnega živinozdravnika v Rogaški Slatini.

Vladarjevo zdravje. Predvčerajšnjim, to je v soboto, se je pojavil pri našem cesarju precej močan kašelj in tudi noč je bila bolj nemirna, kakor običajno. Vzrok temu je bila živčna iritacija, ki rada obišče vsakega bolnika, da, še zdrave ljudi, ki so občutljivi za meteorološke momente; kajti v četrtek je vel široko, v soboto pa se je pojavil nenadoma silen padeč temperature. Kaj slabšega se pa pri splošno zadovoljivem stanju in apetitu vladarjevem ni pokazalo. Včeraj zvečer, dne 3. t. m., sta zdravnik izdala sledeči buletin: Kataralično stanje Nj. Veličanstva je vedno enako. Popoldne se je mudil monarh 1 uro na mali galeriji. Kerzl, Orner.

Novi kardinali. Izmed 13 bodočih novih kardinalov je 5 italijanskega pokolenja, 8 pa je inozemcev. Domačini so: Serafini, assessor v sv. oficiju in titularni nadškof v Seleuciji; Della Chiesa, nadškof v Bologni; Giustini, prelat v Rimu; Lega, doyen v Roti; Tecchi, prelat pri Sv. Janezu v Lateranu. Inozemski kardinali so: Begin, koadjutor v Quebecu; pl. Bettinger, nadškof v Monakovem; pl. Hartmann, nadškof v Kolinu; Czernoch, nadškof v Ostrogonu; Piffel, knezonadškof dunajski; Sevin, nadškof v Lyonu; Gasquet, generalni svetnik angleških benediktincev.

Položaj slovenskega naroda. Ob priliki občnega zbora Kmečke Zveze za ljubljansko okolico v nedeljo, dne 26. aprila, je imel deželni glavar dr. Ivan Šusteršič krasen govor, v katerem je med drugimi izvajajući tudi jasno dokazal, da je Kranjska napredovala za najmanj 20 do 30 let, odkar gospodari na Kranjskem S. L. S. Omenil pa je v svojem govoru tudi našo zeleno Štajersko in izustil te-le pomenljive besede: Na Kranjskem, kjer ima naš narod ogromno večino, gre seveda lažje. Veliko težavnejše so razmere v obmejnih deželah, kjer je slovenstvo v manjšini v javnih zastopih ali manjšina prebivalstva. A vendar vidimo tudi tu vesele pojave napredka. Štajerska je bila v zelo slabem narodnem položaju, dokler je bilo vodstvo slovenske politike v liberalnih rokah. V tistem hipu, ko so se štajerski kmetje otresli gospodstva celjske klike, stopili na lastne noge in začeli delati v tistem duhu in smislu, kakor S. L. S. na Kranjskem, so se narodne razmere nerazmerno izboljšale. Danes vidimo, kako štajerski Slovenci napredujejo dan za dnem. Prej je imela celo narodno politiko v zakupu liberalna gospoda v Celju. Ceja njena politika je bila obrnjena na tiste stvari, ki so bile njej najbližje. O ljudski politiki ni ta gospoda niti pojma imela. Zato je narodna politika kmetu bila nekaj tujega. Vsled tega je bilo mogoče, da se je narodni nasprotnik, ki je delal, vrnil med naše ljudstvo in zanesel medenj tujega duha, in sicer v imenu kmetске in gospodarske politike. „Neodvisni kmetje“ so pod parolo gospodarske politike širili nemškutarijo. Ves narod je bil v nevarnosti. Pa prišel je veliki, srečni dan, ko se je pod vodstvom dr. Antona Korošca osnovala Slovenska Kmečka Zveza, narod se je dvignil, pomedel celjsko kliko in začel zmagovito boj proti nemškutariji. Na Štajerskem sedaj napredujemo vrlo, tam je povsod veselo življenje. Ljudstvo navdaja samozavest: ve da ima prav in da ono zmaguje!

Nekaj o politiki Nemcev. „Goriški list“ piše: Nemška politična močrost kakor znano ni posebno velika, kar se tiče naših avstrijskih zadev. Tako pripoveduje neki članek dr. Hermann, natisnjen

v „Triester Wochenpost“, da bi bila Avstrija v nevarnosti za obstanek, ako bi bila izrečno slovanska država. Nam se to sicer zdi nekam čudno, kajti potemtakem bi bile v nevarnosti vse druge obstoječe slovanske države in morda celo vse druge — razum Nemčije seveda. Tega nam pa nemški gospodje vendar ne bodo skušali dokazati, kaj? Politično kratkovidnost teh ljudi pa spoznamo še najbolj, ako primerjamo to mnenje z mnenjem pokojnega Bismarcka, kateremu bodo naši Nemci morda vendar pustili se nekaj veljave. Ta železni gospod Bismarck je bil pa mnenja, da bi se znalo kedaj zgoditi, da bi Avstrija ravno z ozirom na svoj obstanek morala začeti proti-nemško politiko, pri čemur seveda tudi sam knez Bismarck ni več računil na kako zavezništvo. Prvič obstanek, potem še le zavezništvo — ultra posse nemo obligatur, so prav Bismarckove besede. Če se ta potreba protinemske politike, katero je Bismarck pred desetletji jemal v pretres, sedaj morda nekoliko približuje, je pač to le razvoj časa in kaže, kako dalekovidno je znal računati največji nemški politik Bismarck in kako slabo so o njegovih nazorih poučeni ravno — Nemci.

Gonjo proti slovenskemu uradništvu na progi južne železnice so zadnji čas pričeli nemški listi. Zamerijo južni železnici, da ima na svoji progi slovensko uradništvo. To je nemškonalionalnim petelinom „südslavische Propaganda.“ V interesu južne železnice same in v interesu prometa je, da ima južna železnica jezikovno popolnoma kvalifikovane uradnike. Taki uradniki so za prometno družbo prva potreba in samo ob sebi je umevno, da tako uradništvo more dobiti le iz domačega prebivalstva. Ali naj nastavlja ljudi tiste vrste, ki je duševno tako razvita, da se v desetletjih ne more od drugih jezikov naučiti drugega kot kletvine? Taki ljudje so k večjemu le sposobni za uradništva nemškonalionalnih listov, koder za doščeta taka jezikovna kvalifikacija, na odgovorna mesta tako velikih prometnih družb, kakor je južna železnica, pa taki revčki ne spadajo. Od nemškega nacionalizma nima južna železnica nič.

Papež in alkoholno vprašanje. „Grazer Volksblatt“ poroča v številu 182 z dne 2. maja t. l., da se je papež pri sprejemu katoliških antialkoholikov izrekel za zmernost. Ne popolne abstinence, ker s tem se le škoduje dobri stvari, modruje „Volksblattov“ dopisnik. Ker se ta list tudi med nami precej bere, bodo naši „prijatelji dobre kapljice“ zopet hlasno segli po tem odstavku in v prilog kralju alkoholu se bodo sklicevali celo na papeževo avtoriteto. Od strani „Volksblatta“ je prvič zelo netaktno, vlačiti papeža v nemški prepričanje med abstinenti in zmerniki. Njegov dopisnik, če je že res v Rimu, bi bil lahko slišal tudi predsednikove besede, ki je kongresistom sporočil papežev izrecni opomin: edini bodite! Drugič pa ta „Volksblattova“ trditve ne odgovarja resnici. Pisatelj teh vrstic je razločno slišal kratek nagovor papežev na kongresiste. Tu se niti z eno besedo ni dotaknil ne abstinentov, ne zmernikov, ampak vsem skupaj dal opomin: ostanite zvesti svojemu pravilu! Pred seboj imam „Osservatore Romano“, uradno glasilo vaticansko, ki je v številu 113 dne 25. aprila objavil besedilo adrese kongresistov in odgovor na njo. Zastonj iščem le eno besedo, s katero bi se bil papež izrekel za zmernost proti abstinenti, ampak hvale in daje pogum vsem članom protialkoholne lige, naj vstrajajo v svojem življenem apostolatu. Ali se je tedaj „Volksblattov“ dopisnik enostavno zlagal, ali pa njegova notica ni prišla iz Rima, temveč od gotove visoke strani, kjer so abstinentje ravno tako priljubljeni, kakor Slovenci.

Občni zbor slovenskega katoliškega političnega društva za celjski okraj se vrši v nedeljo, dne 10. t. m., dopoldne ob 9. uri, v Petrovčah (Društveni dom). Na dnevnem redu je poročilo društvenega predsednika dr. Benkoviča ter poslancev dr. Korošeca in pa Terglava.

Volitve v pokojninski zavod. Razposlali smo pozive vsem slovenskim delodajalcem, ki so vpisani kot volilni upravičenci skupine D (svobodni poklici) za volitve delegatov v občnem pokojninskem zavodu. Ti pozivi veljajo enakomerno tudi za vse volilno opravljene nameščence. Doslej se jih je le še malo število odzvalo. Opozarjamo ponovno na svojo dotično okrožnico in na nujnost in važnost zadeve. Prosimo tem potom še enkrat vse volilne upravičence iz skupine D (šefe in nameščence), naj nam takoj vpošljejo glasovnice in izrečno svarimo pred separatističnim postopanjem. Le če stojimo zelo složno in zberemo vse slovenske glasove, dosežemo vspeh, ki ga pri teh volitvah želimo doseči. — Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju.

Ruška kočja se odprla v nedeljo, dne 10. maja, in bode od istega dne oskrbovana. Oskrbištvo je ostalo v istih spretnih rokah, kakor lani. Planinka je popolnoma dograjena. Pričačujemo prav obilnega obiska!

Za Slovensko Stražo nam je poslal velečastiti gospod Filip Oštir, frančiškan v Klanjcu na Hrvaškem, lepo število obrabljenih poštinih znamk. Hvala prisrčna!

Štajersko.

Maribor. Drugo slavlje 500letnice v Mariboru. Slovenci obhajamo letos 500 let, odkar so svobodni slovenski koroški kmetje zadnjič ustoličili svobodno

voljenega svojega kneza na Gosposvetem polju. — Mariborska narodna društva so že enkrat, dne 19. aprila, proslavila ta dan v prostorih mariborskega Narodnega doma. Ker je pa ta slavnost za nas obmejne Slovence velike važnosti, se je sklenilo na zborovanju slovenskih narodnih društev dne 28. aprila v Narodnem domu, da se ta narodna slavnost ponovi v nedeljo, dne 10. majnika, ob pol. 4. uri popoldne. Predstavljalo se bo tudi tokrat „Tugomera“ in „Knez Volkuna.“ Vrhu tega je na sporedu tudi še cela vrsta pevskih in glasbenih komadov in pa slavnostni govor. Upamo, da bo slavnost to pot ravno tako sijajno obiskana kot prvič.

Maribor. Pretečeni četrtek je blagoslovil eksc. knezoškof dr. Mihael Napotnik naše novo mestno pokopališče na Teznu pri Mariboru. Pri Gselmanovi kapelici je našega nadpastirja pozdravil tezenski župan. Razven mnogobrojnega občinstva je bil navzoč tudi zastopnik okrajnega glavarstva, baron dr. Neugebauer, župan dr. Schmiderer iz Maribora in K. Schäffer iz Krčevine ter več občinskih svetovalcev iz Maribora. Po blagoslovljenju pokopališča in pokopališčenega križa je daroval naš nadpastir ob asistenci stolnega kapitelja sv. mašo v nalašč za to pripravljenem lepem šotoru. Po sv. maši pa smo čuli iz njegovih ust nekaj krasnih besed o pomenu cerkvenih pokopališč; konečno je izrekel gospod knezoškof višepastirsko zahvalo vsem onim činiteljem, ki so si s to napravo pridobili trajnih zaslug.

Tezno pri Mariboru. V soboto, dne 2. t. m., sta se peljala Janez in Ivanka Babič, posestnika v Sv. Miklavžu, v Maribor na sejm. Na okrajni cesti v tezenskem lesu jima pride v najhitrejšem teku nasproti avtomobilu števil. H II 123. Konj se je splasil in krenil s ceste, vsled česar se je voz prekipicnil, ter podsul Ivanko Babič, a možu se je posrečilo še pravočasno odskočiti. Za njima prihajajoči kmetje so voz zopet vzdignili ter Ivanko Babič, katera je na desni nogi zadobila poškodbe, spravili na voz. Mož jo je potem zapeljal v mariborsko bolnišnico. Janezu Babiču se sicer ni nič hušega zgodilo, pač pa ima znatno škodo, ker se mu je pobilo mnogo jaje in se raztrosile in poškodovale še tudi druge za prodajo namenjene reči.

Ruše. Med turisti, ki posečajo naše planine, se nahaja precej surovih ljudi, ki delajo posestnikom škodo. Tako so podrli na velikonočni pondeljek precejšen del vodne drče v šumiku. Hrabet morajo držati planinska društva in falska grajščina namerava pot v šumik zaprti.

Ptuj. Ravnatelj tukajšnje sodniške pisarne, g. Hermann Kersche, naš „zaslužni Gemeinderat“, je stopil v pokoj.

Črnogora pri Ptuj. Slučno, kakor vabi spomladansko solnce s svojo gorkoto cvetlice iz zemlje, vabi tudi nas ljubezen do Marije, da se zatekamo k njej, k svoji zvezdi vodnici, k svoji nebeški priprošnjici. Prav posebno pa še rad časti Mater božjo pobožni Slovenec, kar nam dokazujejo lepa božja pota naše slovenske domovine. Mnogoteri povprašuje, kako dolgo že uslišuje Marija naše prošnje na Črnogori?! Kako dolgo že roma slovensko ljudstvo k Materi gorski? 500 let je preteklo, kar stanuje nebeska kraljica na gori, 500 let je minilo, kar hodi slovensko ljudstvo k gorski Materi Mariji prošit pomoči. Pred dolgimi 500 leti so hodili naši pračedje k Mariji na goro tožit svojih težav ter prosit tolažbe ravno tako, kakor hodimo sedaj mi. Zato pa nočemo zadržati letos, ko obhajamo 500letni jubilej romanja k Materi božji na Črnogoro, ampak se ji hočemo prav posebno priporočati. Pridite torej v prav obilnem številu častit Marijo, ker hočemo celo leto kolikor mogoče slovesno obhajati 500letnico romanja k Mariji na goro. Ta jubilej smo začeli s 1. majnikom, s premišljevanjem lepote Marijine. Oč dne 9. do dne 12. majnika pa bomo obhajali sv. misijon v proslavo romanja k gorski Materi božji. Na to opozarjamo naše romarje.

Rogatec. Dne 1. majnika se je otvorila avtomobilna vožnja med Rogatec in Krapina-Toplicami na Hrvaškem.

Konjice. V četrtek popoldne sta se peljala gospod Martin Ogorevc in vpokojeni nadpoštar Žvižaj iz Konjice na državni cesti proti Vojniku. Blizu Stranice se jima je splasil konj in se spustil v divji beg. Voz se je prevrnil na tla in oba je vrglo iz voza. G. Ogorevc si je zlomil levo roko in tudi na glavi je dobil poškodbe. Nadpoštar Žvižaj je pa ostal znatno poškodovan.

Celje. Samostojnemu zobotehniku Emanuelu Hoppeju je celjsko okrožno sodišče prisodilo 300 kron globe, ker je zlorabljal pravice, ki jih je imel kot zobotehnik.

Celje. Hildebrand Bartolussi iz Travesio je bil zaposlen pri betonski tvrdki Rella in nečak in ji je izvalil 220 K pod pretvezo, da rabl denar za plačilo svojim delavcem. Dne 10. prosinca je pobegnil; pred kratkim pa se je pojavil zopet v Celju, kjer ga je pa prijel roka pravice.

Celje. Dne 28. aprila t. l. je bil izvršen v tukajšnji hotel „Stadt Wien“ drzen vlom. Najpoprej si je vlomilec poiskal kuhinjo, iz katere je odnesel nekaj vkuhanega sadja in drugih jestvin. Ko se je nekoliko okrepeal, je šel na hodnik, kjer so bili shranjeni razni kovčki agentov in drugih potovalcev. Tukaj je s silo odprl dva kovčka v nadi, da bo njegov trud obilo poplačan. Toda glej! Odnesti ni bilo ni-

česar. Odkril jo je zopet nazaj, odkoder je prišel. Dne 1. majnika, nekako proti 3. uri popoldne, se je pa posrečilo orožnikoma Gorjupu in Kolmaniču s pomočjo nekega policijskega psa izslediti drznega vlomilca in sicer v osebi nekega Franca Tavčar, ki je že oblastem znan kot mojstrski vlomilec. Na nekem kozoleu blizu mesta, kjer je bil skrit, so našli pri njem srebrno žensko uro, več hlebov kruha, ki ga je ukradel na Bregu v gostilni Pahole, kuhinjski nož in še nekaj drugih predmetov. Izročili so ga okrožni sodniji v Celju.

Spodnja Hudinja pri Celju. Posestnica in branjevka Marija Prosenjak na Spodnji Hudinji se je dne 29. aprila zastrupila. Vzrok samoumora še ni pojasnjen.

Razgled po svetu.

Ognjenik Etna pred izbruhom. V okolici ognjenika Etna se pojavljajo potresni sunki in tresljaji zemlje tako pogosto, da se sodi, da bo ognjenik Etna v kratkem začel bruhati. Iz zrele ognjenika, se vali lava in gost dim, kar zelo vznemirja ondotno prebivalstvo, ki je pripravljeno, da vsek hip odpotuje na varno.

Kitajci prestopajo v katoliško vero. Neki katoliški misijonar iz Kitajske piše „Zavodu za tuje misijone v Milanu“, da je prestopilo lantsko leto v glavnem mestu Kitajske, v Pekingju, 37.000 odraslih oseb v katoliško cerkev. Jezuit Netto je omenjenemu zavodu tudi poročal, da je bila v Shin-Hingu, starem glavnem mestu province Kuang-Tung, ustanovljena nova misijonska postaja, mestu, kjer je že pred nekaj stoletji oznanjeval sv. evangelij znani misijonar in matematik, jezuit Ricci. Novo ustanovljeno misijonsko postajo oskrbujejo iz Portugalske izgnani jezuitje.

Malikovalstvo v Tibetu. V južno-azijskem, 4070 do 5000 metrov visoko dvigajočem se Tibetu živi dva in pol milijona Bodžev, ki so sorodni Kitajcem. Po veri so, kakor Indi, budhisti, njihovi svečeniki se zovejo Lama ter žive tudi skupno v samostanih. Tibet je pod kitajsko nadoblastjo, toda Angleži imajo v Tibetu svobodno trgovino ter s tem tudi največji vpliv. Glavno mesto je Lhasa, to je sedež bogov; in v njem živi Dalai-Lama, vladar, ki je povsem odvisen od svojih svečnikov. Njegova palača je prekrasna in ima pozlačene kupole. V Lhasi živi 16.000 menihov, ki verujejo še v razne duhove in malike ter jih časte v čudno strašnih maskah. Pri vsej kulturi, ki jo imajo Kitajci in ki jo vsiljujejo Angleži, se je pa v Tibetu po bramanskem vzoru ohranilo še dokaj najneumnejše malikovalstvo, ki je včasih evropskim potnikom smrtno nevarno in usodno.

Sofija in njeni prebivalci. Bolgarska prestolnica se nenavadno hitro razvija. Leta 1880 je imela še le 20.856 prebivalcev; leta 1890 39.549, leta 1900 je poskočila na 67.788, pet let kasneje na 82.621, do čim je imela leta 1910 že 102.812 prebivalcev. Tudi sedaj narašča število sofijskega prebivalstva naravnost rapidno. Leta 1911 je namreč Sofija štela še 107.407 prebivalcev, koncem leta 1913 pa že 117.956. V teku 30 let se je torej sofijsko prebivalstvo pošestilo.

Upor kaznjencev. V kaznilnici v Šitomiru na Ruskem se je uprlo 86 kaznjencev. Kaznjenci so se pritoževali že dalje časa zaradi slabe hrane. Prosili so za poboljšek in obljubili, da bodo v slučaju, če se jim prošnja ugoti, še bolj pridno in vstrajno delali. Za odgovor so dobili kaznjenci batine, batinam je pa sledil upor. V kaznilnico so poklicali vojake in nastal je krvav boj med njimi in med neoboroženimi kaznjenci. Na bojišču je obležalo mrtvih 6 kaznjencev in en ječar. Več kaznjencev in tudi vojakov pa je še težko ranjenih.

Hmelj.

V pretečenem tednu ni bilo posebnih novic na hmeljskem trgu v Zatecu. Pokupilo, oziroma poprodalo se je le nekaj malega. Vkljub temu so se obdržale cene. Zatečki hmelj je stal 242—285 K stot po 50 kg. Trgovina s tujim hmeljem je bila zelo malenkostna, cene tujemu hmelju so bile 150—220 K za stot. Končno razpoloženje mirno.

Vreme je precej suho in toplo. Dežja bi bilo že nujno potrebno, ker žito, osobito ječmen, silno trpi vsled suše. Ponekod so mladike že čez 1 meter dolge. Žalibog se je tudi hmeljska bolha že ponekod pojavila.

Bay-Rum s konjičkom

Iz tovarne Bergmann & Comp., Dečln ob Labi

je in ostane vedno najboljša voda za umivanje glave, za pametno negovanje las, zabranjuje luskaost, zabranjuje predčasno osivelost in izpad las ter krepi lasne korenine. Nebroj priznanj! V steklenicah po K 2— in K 4— se dobi v vseh lekarnah, drožerijah, parfamerijah in brivnicah.

Listnica uredništva.

Sv. Trojica v Slovenskih goricah: Zaljivo, ni za javnost!

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju.

Zadruga ima v zalogi vsakovrstna bela in rdeča zajamčeno pristna južnoštajerska namizna vina najboljše kakovosti po zelo nizkih cenah.

Čisto posebno pa še opozarja na **sortimentna fina vina v buteljkah.**

Zahtevajte cenike! Prepričajte se s poskušnjo! Obiščite naše kleti!

Gostilničarji! Ogibljite se brezvestnih tujih agentov, ogrskih in laških vinotrzcev in naročajte vino pri domačem podjetju južnoštajerskih vinarov.

Iščemo boljšega vpokojenca,

ki bi se nastanil v krasnem kraju, če le mogoče duhovnika. Dotičnik dobi mnogo ugodnosti. Pojasnila daje Slovenska Straža v Ljubljani.

Loterijske številke.

Gradee: 29. aprila 64 82 17 28 11
Line: 2. maja 50 63 38 59 60

Absolutno pristno vino. zajamčeno

Kmetijsko društvo v Vipavi Kranjska oddaja vsled priporočila knezoškofijskega ordinarijata v Ljubljani pristna bela mašna in namizna vina po zmernih cenah postavljena na postajo Ajdovščina. Kleti nadzoruje vipavski dekan V zalogi je tudi pristni tropinovec. Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za razprodajo vina.

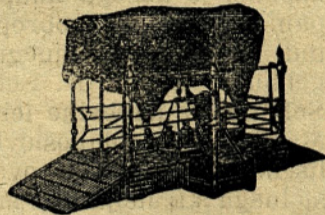
Kmetijsko društvo v Vipavi.

Prva slovenska izdelovalnica mostnih, živinskih in drugih tehnic za trgovin in obrt, stav. in umet. ključavničarstvo

Ivan Rebek

Celje, Poljska ulica št. 14

priporoča svoje tehnice. Ilustrovani cenik na razpolago brezplačno in franko. 798
Sprejem tudi vsakovrstna popravila tehnic in utež.

Pohištvo razpošilja na vse strani trgovina s pohištvom

KARL PREIS, MARIBOR, Stolni trg 6.

Največja in najcenejša razpošiljalnica za pohištvo in posteljno blago.

Navadno pohištvo od K 100. Pohištvo iz trdega lesa od K 200. Popolna oprava za neveste od K 120—5000 K. Popolna kuhinska oprava od K 40—120 K. Za spalnice, jedilnice, gosposke sobe in salone iz orehovega, hrastovega, bukovovega lesa iz macesna in javorja, iz mahagonijevega in iz palisandrovega lesa v bogati izbiri po zelo nizkih cenah. Razni posamezni deli posebno poceni. Posebni oddelek za pohištvo iz železa, medenine in tapiceranega pohištva.

Sloboden nakup.

Slobodno na ogled.

Ilustrovani ceniki brezplačno!

Krojač ali čevljar,

ki bi imel veselje tudi do organizacije, dobi v večjem kraju, kjer je velika slovenska naselbina, jako ugodno stališče. Vprašanja in ponudbe na Slov. Stražo v Ljubljani.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Koroška ulica 5. — V lastni hiši.

Opremljena z najboljšimi stroji, z lastnim električnim obratom, najnovejšimi črkami in čedalimi obrobki, sprejema vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela kakor: časnike, knjige, brošure, stenske in druge koledarje.

Za vlč. župniške urade spovedne in misijske listke z črnim, rdečim ali modrim tiskom, uradne zavitke z natisom glave ter razne oznanilne napise. Za slavne občinske, šolske in druge urade: uradne zavitke, oznanila, napise, razglase, plačilne predpise, prejemna potrdila itd. Za obrtnike in trgovce: pisma, zavitke, okrožnice, račune, opomine, menjice, cenike, dopisnice, naslovnice, letake in lepake s črnim in drugobarvnim tiskom. Za posojilnice, zadruga in društva: pravila, zapisnike, pristopnice in sprejemnice, letna poročila, računsko zaključke, društvene znake, vabila k prireditvam in sejam, dnevne sporede in drugo.

Za krčmarje in prireditelje veselice: jedilnice, vabila na ples, ljudske veselice tombole itd., plesne rede, vstopnice, različne napise itd. Za posameznike: vizitke, naslovnice, poročnice, parte in žalostinke v najboljši opravi. — Diplome za častne ude družtev in častne občane v različnih okraških in z modernimi okvirji po jako nizkih cenah.

00000 Vsa naročila se izvršijo ceno in točno. 00000

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neom. zavezo

Obrestuje hranilne vloge po

4 $\frac{1}{2}$ %

od dneva vloge do dneva vzdiga.

Rentni davek plača posojilnica sama.

Daje posojilo

na vknjižbo, na osebni kredit in na zastavo vrednostnih listin pod zelo ugodnimi pogoji.

Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne.

- Posojilnica daje tudi domače hranilnike, -

v lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstr.

Trgovsko-obrtna kreditna zadruga v Celju

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

sprejema hranilne vloge od vsakega, je li član zadruga ali ne in jih obrestuje po **5%** Rentni davek plačuje zadruga sama; prevzame obrtne in trgovske račune v inkaso in iztirjanje, daja predujeme eskontuje menice ter izpeljuje sploh vse denarne manipulacije po najkulantnejših pogojih.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru

registrov. zadruga
z neomejeno zavezo

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadno po 4 $\frac{1}{2}$ %, proti trimesečni odpovedi po 4 $\frac{1}{2}$ %. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so pošt. hran. poroč. (97.078) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5%, na vknjižbo sploh po 5 $\frac{1}{2}$ %, na vknjižbo in poročstvo po 5 $\frac{1}{2}$ % in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne izven praznikov. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajejo in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne. Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica števil. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).